

Energierapport: amper voldoende is niet genoeg

Het Energierapport dat midden in de vakantieperiode door minister Brinkhorst aan de Tweede Kamer werd gezonden geeft op niet mis te verstane wijze de energie-ambities van dit kabinet weer. Amper voldoende om de doelstellingen te halen. 10% duurzaam in 2020 is onzeker. Sommige doelstellingen worden bereikt door het vliegwieleffect van eerdere acties en vergen slechts continuering van bestaand beleid. Maar is die 1.500 MW BLOW niet wat mager gezien de mogelijkheden en het belang voor de langere termijn?

Energiebesparing is de insteek voor gebouwen en het verkeer. Ruim dertig jaar na de oliecrisis zouden we daarin al veel verder moeten zijn. Maar maatregelen als verlaging van de EPC in de woningbouw worden geremd door achterblijvers in sectoren die innovatieve technologieën te traag overnemen.

Terwijl al geruime tijd wordt geknaagd aan de stoelpoten van duurzame energie, verwacht het kabinet wonderen van voorziene doorbraken in de techniek daarvan. Is de wens niet teveel vader van die gedachte? Andere sectoren laten zien dat innovatieve voortgang achter blijft bij wat mogelijk is, als het flankerend beleid ontbreekt of onvoldoende is. Behoud van kennis en open houden van mogelijkheden voor kernenergie lijken een hogere prioriteit te hebben dan het verder vergroten van het aandeel duurzame energie. Dat verhaal wordt al tientallen jaren herhaald. Is daar ooit een onafhankelijke kosten/baten analyse op los gelaten?

Tien miljard euro gaat de vraag naar de haalbaarheid van kernfusiecentrale ITER de komende dertig jaar kosten. Voor een proto-type op schaal is nog eens zo'n bedrag nodig. Europa, en dus ook Nederland, draait er voor een deel voor op. 'Zet dat geld toch gewoon op de bank, dat rendeert tenminste', schreef Hans van Maanen in de rubriek 'Twijfel' van De Volkskrant. Een nog beter idee: investeer het in de verdere ontwikkeling van duurzame energie. Innovatieve doorbraken gegarandeerd en alle duurzame doelstellingen worden met gemak gehaald!